

Århus Kommune, Magistratens 5. afdeling

NOTAT

Bemærkninger til skatteministerens svar til Folketingets Skatteudvalg af 21. maj 1999

Vedrørende »1. faktuelle fejl«:

Vi har noteret os, at ministeriet og vi er enige om, at prisdannelser fremsendes/anmeldes til Elprisudvalget. Sker der ikke yderligere, anses anmeldelsen som godkendt.

I fortsættelse heraf konstaterer vi, at aftalen mellem Midtkraft A/S og Århus Kommunale Værker i februar er anmeldt til Elprisudvalget. I mangel af modsatrettet reaktion er aftalen således at betragte som godkendt.

Vi har ved henvendelse til Konkurrencestyrelsen fået oplyst, at sagen ikke har været behandlet i Elprisudvalget, samt at der ikke er antegninger i sagen, der angiver, at en sådan behandling skal finde sted.

Vedrørende »2. og 3. faktuelle fejl«:

Vi forstår nu på ministeren, at det er hans opfattelse, at det ikke blot er den forestående liberalisering, der nødvendiggør reparationsloven.

Også de allerede nu eksisterende markedsforhold nødvendiggør reparationsloven. Det er således ministerens synspunkt, at uanset indholdet af den aftale, der pr. 1. januar 1999 gælder mellem Midtkraft A/S og Århus Kommunale Værker, er det ikke muligt at afgiftsfriholde den brændselsmængde, der er anvendt til elproduktion med kulafgiftslovens nuværende udformning.

Begrundelsen for denne opfattelse er, at når hovedparten af elproduktionen afsættes til markedspriser, kan man ikke længere tale om, at brændslet er »indregnet i elprisen«.

Den samme begrundelse anvendes til at begrundede, at det er nødvendigt at anvende kontrakterne pr. 1. juli 1998 som grundlag for reparationsloven, idet det postuleres, at der på dette tidspunkt var et interessemodsætningsforhold mellem el- og varmesiden, som ikke længere vil være til stede i et liberaliseret marked.

Interessemodsætninger

For at tage det sidste først. Dette synspunkt er os fuldstændigt uforståeligt. Situationen er, at man bevæger sig fra en ren monopolsituation til en situation, hvor en del af produktionen (elsiden) skal klare sig på markedet, mens den anden del (varmesiden) fortsat er et monopol.

Producentens naturlige interesse i denne situation vil naturligvis være at vælte den størst mulige omkostningsdel over på monopoldelen for at minimere omkostningsbelastningen i den konkurrenceudsatte del.

Det siger sig selv, at varmeaftagernes interesser vil være direkte modsatrettede: at de må sikre sig kun at komme til at bære en rimelig omkostningsandel. Alt andet lige vil en liberalisering af elmarkedet efter enhver sund fornuft medføre skærpede interesseudsætninger mellem el- og varmesiden.

At det netop forholder sig således, fremgår da også af L 234 om ændring af elforsyningsloven.

Da lovforslag L 244 postulerer sammenhæng med det fremsatte forslag til ny ellov, L 234, vil det være naturligt at vurdere situationen på denne baggrund:

Af lovforslag L 234 fremgår:

§75, stk. 2. *Ejere af kraftvarmeproduktionsanlæg må ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmebrugere.*

Af bemærkningerne til L 234 fremgår:

»Produktionsvirksomheder, som leverer fjernvarme, vil fortsat have forsyningspligt over for disse til rimelige priser. Varmeforsyningen vil fortsat være omfattet af en omkostningsbaseret prisregulering.

Samt

»Den såkaldte »kraftvarmegaranti« i den gældende lovgivning videreføres ligeledes uændret. Det vil sige, at netvirksomheden og den system-